

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z odwołania J. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.
o prawo do emerytury górniczej,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 20 czerwca 2018 r.,
skargi kasacyjnej ubezpieczonego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 kwietnia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Decyzją z 16 czerwca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. (organ rentowy) odmówił przyznania J. S. (wnioskodawca) prawa do emerytury górniczej z art. 50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm., dalej jako ustawa emerytalna), gdyż nie udowodnił on wymaganego okresu 25 lat pracy górniczej, a jedynie 24 lata, 9 miesięcy i 5 dni takiej pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł wnioskodawca, zaskarżając ją w całości. Wyrokiem z 14 września 2016 r., VIII U [...] Sąd Okręgowy w G. oddalił odwołanie wnioskodawcy, gdyż uznał, że obecnie obowiązujące przepisy nie

pozwalają na zaliczenie wnioskodawcy do okresów pracy górniczej okresu pobierania zasiłku chorobowego i odbywania służby wojskowej. Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości.

Wyrokiem z 19 kwietnia 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację wnioskodawcy. Sąd Apelacyjny, potwierdzając rozważania Sądu pierwszej instancji, stwierdził, że w aktualnie obowiązującym stanie prawnym nie można zaliczyć wnioskodawcy do okresów pracy górniczej okresu przebywania na zasiłku chorobowym i odbywania zasadniczej służby wojskowej. W związku z tym, z uwagi na niespełnienie przesłanki 25 lat stażu pracy górniczej, brak było podstaw do przyznania wnioskodawcy emerytury górniczej.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł wnioskodawca, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskodawcy organ rentowy wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania i zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego, związanych z postępowaniem kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania, ponieważ nie jest oczywiście uzasadniona.

Zgodnie z art. 50e ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do górniczej emerytury bez względu na wiek przysługuje tylko tym pracownikom, którzy pracę górniczą wykonywali pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący co najmniej 25 lat. Jak trafnie wywodzi się w skardze kasacyjnej ubezpieczonego, do wynikającego z tego przepisu stażu pracy górniczej pod ziemią zalicza się, stosownie do art. 50e ust. 2 pkt 1 ustawy emerytalnej, okresy niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy. Jednakże skarga byłaby uzasadniona, gdyby z ustaleń postępowania wynikało, że ubezpieczony posiada 24 lata, 9 miesięcy oraz 5 dni pracy górniczej pod ziemią. Wówczas po doliczeniu okresu 6-ciu miesięcy pobierania zasiłku chorobowego z tytułu niezdolności do

pracy wskutek wypadku przy pracy wnioskodawca spełniłby przesłanki do nabycia emerytury górniczej. Tymczasem z ustaleń postępowania, niekwestionowanych przez ubezpieczonego, wynika, że staż kwalifikowanej pracy górniczej (w rozumieniu istotnym dla art. 50e ustawy emerytalnej) wynosi 181 miesięcy i 1 dzień (okres pracy zaliczany w wymiarze półtorakrotnym). Nawet gdyby doliczyć wspomniany okres pobierania zasiłku chorobowego, to okres pracy relewantny dla nabycia prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek nie wynosiłby wymaganych 300 miesięcy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

at